ความปวดร้าว

นำเสนอเมื่อ : 29 มี.ค. 2552

ความปวดร้าว

ทุกครั้งที่เดินผ่านที่ตรงนี้ เพียงแค่ช่วงขณะ..

ที่รู้สึกเหมือนได้เห็นแผ่นหลังของเขา

ในใจโหยหา...ภาวนาให้เป็น..เหมือนอย่างที่ใจเรียกร้อง

เค้ายังคงนั่งอยู่ตรงนั้น...บนม้านั่ง คอยอยู่เหมือนที่ผ่านมา

หันมองมา และส่งรอยยิ้มสดใส แววตาเป็นประกาย.แสดงความดีใจ

เมื่อได้พบ...คนที่เค้าเฝ้ารอคอย.....นึกไป...แล้วอมยิ้ม

เป็นความรู้สึก อุ่นๆในใจ...ในโลกของจินตนาการ ความฝัน

และความหวังที่ริบหรี่.....

แต่...ในโลกของความเป็นจริง

ไม่มีใครอยู่ตรงนั้น..ม้านั่งยาวก็ว่างเปล่า

ในใจเงียบเหงา..มีแค่ตัวเรากับความฝัน

ได้แต่ยิ้มเศร้าๆ ปลอบใจตัวเอง

เราจะเข้มแข็งได้อีกนานไหม...ไม่รู้...ตอบตัวเองไม่ได้

เพียงแค่ตอนนี้.กลั้นเก็บไว้ ไม่อยากให้มีน้ำตา

เพราะภาพที่มองเห็น จะพร่าเลือน

อย่างน้อยก็ยังหวัง ว่าจะได้เห็นภาพในความทรงจำ อีกครั้งก้อยังดี...